

ငြိမ်းချမ်းစာပေ

ချောက်ချောက်ချားချား ပရဆန်းကြယ်လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ချောက်ချောက်ချားချား

ဂန္ထီရကြောင်မျက်ရှင်

သုတ္တံစာပေ

ဂမ္ဘီရစာစု (၁)

အိပ်မက်နိမိတ်နှင့် နက္ခတ်တာရာများ

တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၈)ရက်နေ့၊ ည (၁၂)နာရီ။

ကြည်လင်သော မိုးသားပြာပြာတွင် စိန်ရောင်စိန်ပွင့်တို့ က တလက်လက်နှင့် လင်းလက်တောက်ပနေကြသည် ။ မြူတိမ်ကင်းရှင်းလျက်ရှိသည့် ညဉ့်ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံးအား စိန်ကြယ်ပွင့်များကပင် နေရာအပြည့်ယူထားကြလေသည် ထင့်။

တန်ဆောင်မုန်းညခါသမယ၏ ကြဋီကာနက္ခတ်တာရာများ သည် ကြယ်ပေါင်းစုံညီညာခံပြီး ခင်းကျင်းနေသည့်အလား ဝိုင်းစက်ပြည့်ရွန်းသည့် လပြည့်ဝန်းကြီးအနီးတွင် ပတ်ချာလှည့်လျက် ကခုန်မြူးတူးနေကြသည့်နှယ်ပါတည်း။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရပါမူ နက္ခတ်တာရာများ နှင့် ကြယ်ညီလာခံစသည့် တန်ဆောင်တိုင်ညဉ့်တစ်ညဉ့်သည် ဩကာသလောကကြီးတစ်ခုလုံးအား သိမ်းပိုက်စိုးမိုး ထားပါလေ၏။ အချုပ်ဆိုရပါမူ မြူတိမ်ကင်းရှင်း၍ နက္ခတ်တာရာစုံညီသော တန်ဆောင်မုန်းညတစ်ညသည် အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်လှပသော ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို လောကကြီး၏ ပြတင်းဝတွင် ချိတ်ဆွဲပြထားသည် သို့ ...။

အရာအားလုံးတို့ သည် ကြယ်စင်နက္ခတ်များ နှင့် ဆိတ်ငြိမ်စွာလှပ

နေသည့် ညဉ့်ပန်းချီကားချပ်ထဲတွင် စီးဝင်နစ်မြောနေချိန် ...။

ဩကာသလောကကြီး၏ ရာဟု ထောင့်တစ်နေရာမှ သေးငယ်လှသော အနီရောင် အစက်အပြောက်လေးသည် ညဉ့်ကမ္ဘာထဲသို့ တရွေ့ရွေ့နှင့် တိုးဝင်လာလျက်ရှိပါသည်။

ထိုအနီရောင်အစက်အပြောက်လေး၏ တိုးညှင်းသော ပွတ်တိုက်ရွေ့လျားသံ၊ ထိုမှ တစ်ဆင့်တ ဖြည်းဖြည်းကျယ်လောင်သော ပွတ်တိုက်သံကြီးများ နှင့်အတူ အနီရောင်အစက်အပြောက်ကလေးသည် အနီရောင်လေပွေ့မှန်တိုင်းကြီးတစ်ခုအသွင်သို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီး ကြယ်စုံညီလာခင်းနေသည့် ညဉ့်ကမ္ဘာဆီသို့ ဦးတည်ရွေ့လျားလာခဲ့ပါချေပြီတည်း။

"ဝေါ ... ဝေါ ... ဝေါ ... ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ... ဝေါ ... ဝေါ"

မကြာမီ အနီရောင်လေပွေ့ရိုင်းကြီးသည် မြင်းရိုင်းတစ်ကောင်နယ် ကျယ်လောင်စွာအော်မြည်လျက် ကြယ်စုံခသည့် ညဉ့်ညီလာခံ၊ ညဉ့်ကမ္ဘာကို ကြမ်းရမ်းစွာ ဖျက်ဆီးမွေ့နှောက်ပါလေတော့သည်။

ငွေကြယ်ပွင့်တို့ လွင့်စဉ်ကွယ်ပျောက်ကုန်ကြသည်။

ဝိုင်းစက်ပြည့်ရွန်းလျက်ရှိသော လပြည့်ဝန်းကြီးသည် လည်း မည်းညစ်နေသော တိမ်တိုက်များကြားသို့ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားပါ၏။ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းစွာဖြင့် အလှကြီးလှနေသော ညဉ့်ကမ္ဘာသည် ဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာသော တစ္ဆေအော်သံများကြားတွင် ပျက်ပြယ်ခဲ့ပါချေပြီကော။

"ဝေါ ... ဝေါ ... ဟီး ... ဟီး ... ဝေါ ... ဝေါ ... ဝေါ"

စောစောပိုင်းလောက်ကမှ နက္ခတ်တာရာစုံလင်စွာနှင့် ညီလာခံသဘာ

င် ဆင်နွဲ့နေသည့် ညဉ့်ကမ္ဘာလေးသည် ဆိုးသွမ်းရိုင်းစိုင်းလှသည့် လေ
ပွေ့ရိုင်း၏ ကလူကျီစယ်မှုအောက်တွင် ကြွေပျက်ခဲ့ရပါချေပြီတည်း။

ညဉ့်ညီလာခံသည် ဆူညံသောအော်ဟစ်သံများ နှင့်အတူ ငရဲပွက်သ
ည့်အလား။ ငွေကြယ်စင်တို့ နှင့် နက္ခတ်တာရာမင်းသမီးလေးများ ၏
ကြောက်လန့်တကြားအော်ဟစ်သံ၊ ကယ်ပါယူပါတစာစာနှင့် ငိုကြွေးမြ
ည်တမ်းသံများက ညဉ့်ကမ္ဘာတွင် ပဲ့တင်ထပ်လျက် ရှိကြပါ၏။

"အီး ... ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ... ဝေါ ... ဝေါ ... ဝေါ"

ကမ္ဘာမြေသည် လည်း မြေငလျင်လှုပ်ခတ်သံ၊ တော်လည်း သံ၊ တော
င်ပြိုသံကြီးများ နှင့်အတူ တသိမ့်သိမ့် တဝုန်းဝုန်း တုန်ခါမြည်ဟည်းလျ
က် ...

"ဝေါ ... ဝေါ ... ဝုန်း ... ဒုန်း ..."

တဝေါဝေါတဝုန်းဝုန်းနှင့် ပြိုကျလွင့်စဉ်လျက်ရှိကုန်သော တောင်က
မ်းပါးယံကြီးများ ၊ တဖျောင်းဖျောင်းနှင့် အမြစ်ပါမကျန်ကျွတ်ကာ လဲပြို
ကျကုန်သော သစ်ပင်ဝါးပင်ကြီးများ ၊ တဝုန်းဝုန်းနှင့် ကမ်းခြေကုန်းမြေ
ထက်အထိ လျှံတက်ဆူဝေလာကြသော ပင်လယ်ရေလှိုင်းကြီးများ ၊
သိကြားနှင့်အသူရာ စစ်ခင်းနေကြသကဲ့သို့ တဝုန်းဝုန်းနှင့် ဆူပွက်စီညံ
နေသည့် အသံကြီးများက ကောင်းကင်ယံနှင့် ကမ္ဘာမြေလွှာထုကြားတွင်
အဆီးအတားမဲ့ အော်မြည်ဟစ်ကြွေးနေကြပါသည် ကော။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာမှ ရေများ လျှံတက်လာကြသည် ။ မီးတောင်ချော်
ရည်တို့ ပေါက်ကွဲမြည်ဟည်း၍ စီးဖြာကျလာကြသည် ။ ပြာပူချော်ရည်ပူ
တို့ စီးမျော ဖုံးအုပ်လာကြသည် ။ အားလုံးမှာ တော့ ... ကမ္ဘာမြေသည်
သွက်သွက်ခါမျှ ရူးသွပ်သွားပါချေပြီတည်း။

ထူးခြားသည် က ထိုထိုသော ဆူညံစွာ အော်မြည်လှုပ်ခတ်နေကြသည့် ကမ္ဘာမြေပြင်နှင့် ကောင်းကင်ယံကြီးကို မမင်းဘုံတစ်ယောက် ချောက်ချားတုန်လှုပ်မှုကင်းမဲ့စွာဖြင့် မြင်တွေ့နေရခြင်းပင်တည်း။

သူ၏ အဓိကမြင်ကွင်းထဲမှာ တော့ စိမ်းညိုညိုတောင်ကုန်းငယ်ပေါ်မှ ထိုးဖြူဆေးရေး မပြယံတပြယ်နှင့် စေတီငယ်တစ်ဆူ။

ထိုစေတီငယ်သည် မမင်းဘုံ အံ့ဩမှ င်တက်စွာ ငေးမောကြည့်နေစဉ်မှာ ပင် ဖောင်းရစ်မှ သည် တဖြည်းဖြည်းကွဲအက်စ ပြုလာသည် ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည် ။

ထိုစဉ်ခိုက်မှာ ပင် ညဉ့်ကောင်းကင်ယံမှ နက္ခတ်တာရာတစ်ခုသည် ထိုကွဲအက်စပြုနေသည့် ဘုရားစေတီဆီသို့ အလင်းတန်းကြီးတစ်ခုနှင့် အတူ တည့်တည့်မတ်မတ် ပြုကျလာသည် နှင့် မမင်းဘုံမျက်စိထဲတွင် ဝင်းခနဲလက်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ဝုန်းခနဲ မြည်ဟည်းသံကြီးနှင့်အတူ မပီမသ ညည်းတွားသံသဲ့သဲ့ဖြင့် အိပ်မက်မှ လန့်ဖျပ်၍ နိုးထလာခဲ့ပါတော့သည် ။

"အင်း ... အီး ... အင်း ... ဘုရား ... ဘုရားစေတီ ပြို ... ပြိုကျ ... အား ..."

ရုတ်တရက်သန့်ဘေးမှ အိပ်မောကျနေရှာသည့် ဇနီးသည် ထံမှ ညည်းတွားအော်ဟစ်သံကြောင့် မောင်ကျောက်ပုံနိုးလာကာ မမင်းဘုံအား အသာအယာ ပုတ်ခတ်နှိုးရင်း မေးမြန်းလိုက်ပါ၏။

"ဟဲ့ ... မင်းဘုံ မင်းဘုံ ... အိပ်နေရင်းက ဘာတွေယောင်ပြီး အော်ဟစ်နေရတာလဲ၊ ဟင် ... မျက်နှာမှာ လည်း ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေနဲ့ ပါလား"

ဇနီးသည် ၏ မျက်နှာထက်မှ ချွေးစေးများကို အသာအယာသုတ်ဖ

ယံပေးရင်း မမင်းဘုံထံမှ ထွက်ပေါ်လာမည့် အဖြေစကားကို နားစွင့်နေပါ၏။

"ဟို ... ဟို ... အိပ် ... အိပ်မက် ... အိပ်မက်ထဲမှာ ကြယ်တွေ နက္ခတ်တာရာတွေ ပြုတ်ကျ၊ ငလျင်တွေလှုပ်ပြီး တော်လည်း သံကြီးတွေနဲ့ လေကြမ်းတွေတိုက် ရေလှိုင်းတွေကြီးနဲ့ နောက်ပြီး ကုန်းမို့မို့ပေါ်က ဘုရားတစ်ဆူ ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ပြိုကျပျက်စီးသွားတာတွေရလို့ လန့်ပြီး အော်ဟစ်လိုက်ရာက အိပ်ရာက လန့်ပြီးနိုးလာခဲ့တာပဲ ကိုကျောက်ပုံရယ်"

ယခုတိုင် အမောမပြေသေးသည့် အသံတုန်တုန်လေးနှင့် ရင်ကိုဖိကာဖြေကြားနေသည့် ဇနီးသည် မမင်းဘုံကို ကိုကျောက်ပုံကြင်နာစွာကြည့်လိုက်ရင်းမှ ...

"ကဲ ကဲ ... တော်ပါတော့ မင်းဘုံရာ၊ ဆောင်းတွင်းအိပ်မက် ကယောက်ကယက်တွေပါ။ ကိုယ့်မှာ ကလည်း မပေါ့မပါးကြီးနဲ့ ၊ သောက်ရေအေးအေးလေးတစ်ခွက်လောက်သောက်ပြီး ပြန်အိပ်လိုက်တော့နော်"

ကိုကျောက်ပုံမှာ သောက်ရေအိုးစင်မှ ရေအေးအေးတစ်ခွက်ခပ်ယူကာ ဇနီးဖြစ်သူ မမင်းဘုံအား တိုက်လိုက်ပါ၏။ ယောက်ျားဖြစ်သူ တိုက်ကျွေးလာသည့် ရေတစ်ခွက်ကို မမင်းဘုံသောက်နေရင်းမှ ပင် ဝင်းခနဲ လွင့်စဉ်ပြုတ်ကျလာသည့် ကြယ်တံခွန်တစ်ခုနှင့် ဖောင်းရစ်မှ ပြိုကျအက်ကွဲလာသည့် ဘုရားတစ်ဆူကို မြင်ယောင်မိနေပါသေးသည် ။

တကယ်တော့ သည် အိပ်မက်ကို မြင်မက်နေသည် မှာ သုံးလေးကြိမ်ခန့်ရှိပါပြီ။ ကနဦးမြင်မက်ခါစက မမင်းဘုံ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ထားနိုင်ခဲ့သော်လည်း နောက်ထပ်နှစ်ကြိမ်ခန့် ဤသို့ပင် ဆက်၍ မြင်မက်လာသည့်အခါမှာ တော့ မမင်းဘုံမှာ သူ၏ ထူးခြားသော အိပ်မက်ကို ပစ်ပ

ယံမေ့ထား၍ မရပါလေတော့။

ထို့ကြောင့်လည်း ယခု စတုတ္ထအကြိမ်မြင်မက်သောအခါမှာ တော့ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ ကိုကျောက်ပုံကို ဖွင့်ဟ၍ ပြောပြရပါလေတော့သည်။

"ဟင် ဒါ ... ဒါဆိုရင် ဒီလိုအိပ်မက်မျိုးတွေ မင်းဘုံ မြင်မက်နေတာကြာပြီပေါ့နော် ... ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ကိုကျောက်ပုံ၊ ပထမတော့ မင်းဘုံက ရိုးရိုးအိပ်မက်မက်တာလို့ ပဲ သဘောထားပြီး ကိုကျောက်ပုံကို ဖွင့်မပြောမိတာ၊ အခုမှ ဒီလို အိပ်မက်မျိုးတွေချည်း ခဏခဏ မြင်မက်နေတာမို့ ဖွင့်ပြီးပြောဖြစ်တာပါ ကိုကျောက်ပုံ"

မမင်းဘုံ၏ ထူးခြားလှသည့်အိပ်မက်ကို ယခုမှ ပင် ... ကိုကျောက်ပုံ သံသယဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ သည် အိပ်မက်သည် ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာရှိ နေပြီဖြစ်သည့် သူ၏ ဇနီးသည် နှင့် မည်ကဲ့သို့ သက်ဆိုင်နေပါသနည်း။ သည် အိပ်မက်သည် မမင်းဘုံအတွက် အနာဂတ်နိမိတ်ထူးတစ်ခုပေလား။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မမင်းဘုံ၏ အိပ်မက်ထူးကို စစ်ကိုင်းတောင်အနုရ ခွါချောင်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ဝင်နေသည့် ဆရာသခင် လူသူတော်ကြီး ဦးဩဘာကို မေးမြန်းစူးစမ်းကြည့်ရမည်ဟု ကိုကျောက်ပုံ တေးမှတ်ထားလိုက်ပါတော့သည်။

ဂမ္ဘီရစာစု (၂)

ဇေယျာပူရ စစ်ကိုင်းအောင်မြေ ... မှ စခဲ့သော

စစ်ကိုင်းတောင်သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အလယ်ဗဟိုချက်မ၌ တောင်နှင့်မြောက်တန်းလျက်တည်ရှိသော တောင်တစ်တောင် ဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်းမြို့မှ စတင်၍ မြောက်သို့တန်းလျက်တည်ရှိရာ "အုန်းတစ်စင်ရွာ"အထိ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုစစ်ကိုင်းတောင်ရိုးနှင့် စစ်ကိုင်းအရပ်သည် သုနပရန္တတိုင်းအပါအဝင်ဖြစ်ကာ ဝင်(၉)ဝင်ကျမ်းများ ၏ အဆိုအမိန့်အရ ကမ္ဘာဦးအစကတည်းကပင် တည်ရှိခဲ့သည် ဟု သိရသည်။

ကကုဿန်ဘုရားရှင်လက်ထပ်တော်၌ ဝိနာသအရပ်၊ ကောဏဂုံဘုရားရှင်လက်ထပ်တော်၌ နေလာအရပ်၊ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ပေါပေါအရပ်၊ ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ရတနာအရပ်ဟူ၍ ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ပွင့်ပြီးတော်မူခဲ့သည့် ဘုရားလေးဆူလက်ထက်တော်အခါကတည်းက အမည်နာမအမျိုးမျိုးဖြင့် တည်ရှိခဲ့သည်။

ထိုမှ တစ်ပါး တကောင်းပြည့်ရှင် သတိုးမဟာရာဇာ လက်ထက်တွင် စစ်ကိုင်းမြို့ဟူ၍ အမည်နာမသမုတ်ခဲ့ပါ။ မြန်မာသက္ကရာဇ်(၆၇၇)ခုနှစ်တွင် တစ်စီးရှင်သီဟသူ၏ သားတော် အသင်္ခယာစောယွန်းသည် ဧရာဝတီမြစ်ကြီး၏ အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ကူးကာ မြို့နန်းသစ် တည်ထောင်

ခဲ့သည်။ ။

မြို့သစ်၊ နန်းသစ်အမည်ကိုလည်း ဇေယျာပူရဟု ခေါ်တွင် ခဲ့ပြီး ဇေယျ-အောင်မြင်ခြင်း၊ ပူရ-မြို့ဟု ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အောင်မြို့ဟူ၍ သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ပါချေ၏။ စစ်ကိုင်းကို အသင်္ခယာစောယွန်း နောင်တော် တရဖျားကြီး၊ သားတော် ရွှေတောင်တက်မင်း၊ အသင်္ခယာစောယွန်း၏ သားတော် ကျစွာမင်း၊ ညီတော် ဆင်ဖြူရှင်တရဖျားငယ်နှင့် နောက်ဆုံးမင်းပျောက်အထိ မင်းခုနစ်ဆက်တိတိ အုပ်ချုပ်စိုးစံခဲ့ရာ မြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤစစ်ကိုင်းတောင်ရိုးသည် ကမ္ဘာဦးအခါသမယကတည်းက အိမ်ရာတည်ထောင်သောသူတို့ ၏ နေရာမဟုတ်၊ အိမ်ရာ မတည်ထောင်သည့်ရသေ့၊ ရဟန်း၊ သူတော်စင်တို့ မှီခိုနေထိုင်ရာဒေသသို့မဟုတ် သာသနာ့နယ်မြေတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း တောင်ဖီလာပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ရေးသားစီရင်ခဲ့သော "စစ်ကိုင်းတောင်ညွှန်းကျမ်း"တွင် ဖတ်ခဲ့မှတ်ခဲ့ရဖူးပါ၏။

ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ ဆင်ရိုင်းစသော တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ မရှိ။ စိမ့်ကြီးမြိုင်ကြီး၊ စိမ့်ရေစမ်းရေများ မရှိသဖြင့် ငှက်ဖျားစသော အနာရောဂါဆိုးတို့ ဖြစ်ပွားစေတတ်သော တောင်မဟုတ်ခြင်း၊ မြေဩဇာအဆီအနှစ်နည်းပါးသော ကျောက်တောင်များ ဖြစ်၍ ဥယျာဉ်လယ်ယာများ လုပ်ကိုင်၍ မရခြင်း၊ ထို့ကြောင့် ပြည့်ရှင်မင်းအဆက်ဆက် အခွန်ဘဏ္ဍာ ခန့်ခွဲခံရခြင်းမရှိဘဲ အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်နယ်မြေဖြစ်ကာ ရသေ့ရဟန်း သူတော်စင် သူတော်မြတ်များ သာ နေထိုင်ကြသော နယ်မြေကြီးတစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းနဖူးတွင် တည်ရှိသဖြင့်လည်း သောက်ရေသုံးရေအတွက် မပူပင်ရခြင်း၊ ဆောင်းနွေမိုးဥတုသုံးပါးစလုံး မပူလွန်း မအေး

လွန်း ဥတုသပ္ပာယ်မျှတခြင်းတို့ ကြောင့် ဥတုဖောက်ပြန်၍ ဖြစ်ပေါ်တတ်သော ကျောက်ရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါ၊ ပလိပ်ရောဂါစသည့် ရောဂါဆိုးများ ဖြစ်ပွားလေ့ မရှိခြင်း။

မင်းမှူးမတ်ပြည်သူအဆက်ဆက်တို့ ၏ ဘုရား၊ စေတီ၊ ပုထိုး၊ တန်ဆောင်း၊ ဂူ၊ ကျောင်းဇရပ်စသော သာသနာ့အဆောက်အအုံများ ပြုစုတည်ထားသည့် ဝတ္ထုကံ၊ သာသနာ့နယ်မြေ ဘေးမဲ့တောင်ဖြစ်ခြင်း စသော အကြောင်းများ ပြည့်စုံသဖြင့် ဤစစ်ကိုင်းတောင်ရိုးကြီး၌ ရသေ့ရဟန်း သူတော်စင်သီလရှင်များ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်နေထိုင်တော်မူလာခဲ့ကြသည် မှာ ယနေ့မျက်မှောက်ကာလထိတိုင် ဖြစ်ပါတော့သည် ။

စစ်ကိုင်းမြို့သည် သာသနာ ဘာသာ လွန်စွာမှ ထွန်းကားသော ဒေသတစ်ခုဖြစ်သည် နှင့်အညီ ဘုရားစေတီပုထိုးများ လည်း နေရာအနှံ့များ ပြားလှသဖြင့် "စစ်ကိုင်းတောင် ဗျိုင်းတောင်နဲ့ တူသလေ"ဆိုသည့် စာချိုးပင်ရှိခဲ့ပါ၏။ ထို့အပြင် သာသနာသက္ကရာဇ်(၂၁၈)ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ပါဠိပုတ်မြို့တော်မှ ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓသာသနာပြုမင်းဖြစ်သော သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် ကိုးတိုင်းကိုးဌာနသို့ သာသနာပြုစေလွှတ်တော်မူရာ စစ်ကိုင်းဒေသသို့ရောက်လျှင် အတွင်းမုဋ္ဌောကိုးဆူ၊ အပြင်မုဋ္ဌောကိုးဆူ၊ စုစုပေါင်း စေတီဘုရား(၁၈)ဆူနှင့် ရေတွင်းရေကန်(၁၈)ခု တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည် ။

ထို့ကြောင့် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးသည် ထုံးဖြူဖွေးဖွေးနှင့် ဘုရားတန်ဆောင်း၊ ဂူကျောင်းပြသာဒ်၊ ရေတွင်းရေကန်များ ဖြင့် အလှဆင်ထားသည့် သာသနာ့နယ်မြေကြီးတစ်ခုဖြစ် ခေတ်အဆက်ဆက်သာသနာ့အောင်လံ လွှင့်ထူနိုင်ခဲ့ပါလေ၏။

မြင့်မားသောတောင်ထွက်များ ပေါ်မှ စေတီပုထိုးများ ၊ လျှိုမြောင်ချပ်

ကြား၊ တောင်ရိုးမြောင်ကြားများ ၊ ကျောက်ဂူများမှ လူသူတော်စင်များ ၊ ရသေ့ရဟန်းများ ၊ သီလရှင်များ သီတင်းသုံးနေထိုင်ရာ "ချောင်"များကို တွေ့မြင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ။

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးတွင် လူသူတော်များ ၊ ရသေ့ရဟန်း သူတော်စင်များ သီတင်းသုံးနေထိုင်ရာ "ကျောင်းသင်္ခမ်း"များကို "ချောင်"ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ ။ လူသူကင်းပြတ် ဝေးရပ်သီခေါင် ချောင်ကျသည့် အတွက် "ချောင်"ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြဟန်တူသည်။ ။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးတွင် ထိုကဲ့သို့ "ချောင်"ပေါင်းလေးရာကျော်ခန့်ရှိပါ၏။

ထို "ချောင်"များ ထဲမှ တစ်ခုသော အနုရုဒ္ဓါချောင်နှင့် မလှမ်းမကမ်း တွင် ရှိသော ကျောက်သားလိုဏ်ဂူငယ်တွင်းမှာ တော့ လူသူတော်ကြီးဘိုးဩဘာဆိုသည့် အသက်(၆၀)ကျော်ခန့် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး အဓိဋ္ဌာန်စခန်း ဝင်လျက်ရှိပါသည်။ ။

အနုရုဒ္ဓါချောင်မှာ တော့ မောင်ကျောက်ပုံနှင့်မမင်းဘုံတို့ သည် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသည့် ဘိုးဩဘာကိုစောင့်ဆိုင်းရင်း ကပ္ပိယကြီးဦးသူတော်နှင့် စကားလက်ဆုံကျနေကြပါ၏။

"အင်း ... မင်းဘုံတောင်မှ မွေးလုဖွားလုဖြစ်နေပြီပဲ မောင်ကျောက်ပုံ ၊ ဘာကြောင့်များ ဒီတောင်တက်ခရီးလမ်းကို ခေါ်လာခဲ့ရတာလဲ၊ သူ့ခမျာ ပင်ပန်းနေပါဦးမယ်ကွယ်"

ကပ္ပိယကြီးဦးသူတော်က ပေါက်ပေါက်ဆုပ်၊ ထန်းလျက်၊ ရေနွေးကြမ်းများ နှင့် ဧည့်ခံရင်း မောင်ကျောက်ပုံအနီးမှ နေ့စေ့လစေ့ကိုယ်ဝန် ဆောင်သည် မမင်းဘုံကိုကြည့်ရင်း ပြောဆိုလိုက်ပါ၏။

"ဪ ... ရပါတယ် ဦးသူတော်ရယ်၊ မင်းဘုံ ညနေတိုင်းတောင်ခြေမှာ လမ်းလျှောက်နေကျပါ၊ အတက်ကလေး နည်းနည်းတက်ရတာ တစ်

ခုပါပဲ၊ နောက်ပြီး အဘကိုလည်း မတွေ့ရတာကြာလို့ လိုက်လာခဲ့တာပါ ဦးသူတော် "

မမင်းဘုံက မျက်နှာပြင်ထက်မှ ချွေးစကလေးများကို လက်ကိုင်ပဝါ နှင့် အသာအသာသုတ်ဖယ်ရင်း ကပ္ပိယကြီးဦးသူတော်ကို အပြုံးလေးနှင့် ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်သည် ။

"အင်း ... တစ်အောင့်တစ်နားလောက်ကြာရင် မင်းတို့ ဘိုးဩဘာ ကျင့်စဉ်အချိန် ပြီးသွားပါပြီ၊ ခဏနေရင် ရောက်လာတော့မှာ ပါ၊ ရေနွေး ကြမ်းသောက်ရင်း စောင့်လိုက်ကြပေါ့"

ဤသို့ဖြင့် မောင်ကျောက်ပုံတို့ မှာ ရေနွေးကြမ်းသောက်ရင်း ကပ္ပိယကြီးဦးသူတော်နှင့် စကားလက်ဆုံကျနေကြစဉ် ကျောင်းပေါ်သို့ တောင်ငှေးသံတဒေါက်ဒေါက်နှင့် ဘိုးဩဘာတက်လာသည် ကို မြင် တွေ့လိုက်ကြပါသည် ။

"ဪ ... မောင်ကျောက်ပုံနဲ့ မင်းဘုံတို့ ရောက်နေကြတာကိုး၊ အဘ လည်း ဟိုးဘက်နားကကျောက်ဂူမှာ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ဝင်နေလို့ ကွဲ့"

ဘိုးဩဘာမှာ မောင်ကျောက်ပုံတို့ အား နှုတ်ဆက်စကားပြောရင်း ဘုရားခန်းရှိရာသို့ တောက်လျှောက်ဝင်သွားကာ ဘုရားစင်တွင် လက် ထဲမှ စိပ်ပုတီးကြီးကို ချိတ်ဆွဲထားလိုက်သည် ။

ထို့နောက် ဘုရားစင်ထက်ရှိ ဉာဏ်တော်ကိုးလက်မခန့်ရှိသည့် ကြေး ဆင်းတုရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား ရိုကျိုးစွာဖြင့် ဦးခိုက်ကန်တော့နေပါ ၏။

မောင်ကျောက်ပုံနှင့် မမင်းဘုံတို့ မှာ လည်း ဘုရားရှင်အားဦးစွာပထ မကန်တော့၍ ပြီးမှ လူသူတော်ကြီးဘိုးဩဘာအား ရိုသေစွာဖြင့် လက်

အုပ်ချုပ်မှုကြီး ကန်တော့လိုက်ကြပါသည်။ ။

"အိမ် ... ဒုက္ခ ဒုက္ခ ... မပေါ့မပါးနဲ့ မင်းဘုံကလည်း စိတ်အလိုတယ်လိုက်တာကိုး၊ အင်းပေါ့လေ ... သားဦးသမီးဦးဆိုတော့လည်း စိတ်ပူကြပေမပေါ့၊ ကိုင်း ... ဆိုကြစမ်း ... ဘာအရေးကိစ္စများ ထူးကြလို့လဲကွဲ့။"

ဘိုးဩဘာ၏ အမေးစကားဆုံးသည် နှင့် မမင်းဘုံမှာ ထူးဆန်းစွာဖြင့် လေးကြိမ်တိုင်တိုင်မြင်မက်ခဲ့သော သန်းခေါင်ယံအိပ်မက်နိမိတ်များကို လူသူတော်ကြီး ဘိုးဩဘာအား အသေးစိတ် ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်ပါတော့သည်။ ။ ဘိုးဩဘာမှာ မမင်းဘုံပြောသမျှတို့ ကို မျက်စိမှိတ်၍ အာရုံသွင်းကာ နားထောင်နေပါ၏။ မမင်းဘုံ၏ စကားများ ဆုံးသွားသည် အထိ ဘိုးဩဘာမှာ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်နယ် ငြိမ်သက်စွာရှိနေဆဲပင်တည်း။

အနုရုဒ္ဓါချောင်မှ ကျောင်းသင်္ခန်းငယ်လေးအတွင်းဝယ် အတန်ကြာမျှ တိတ်ဆိတ်ခြင်းက စိုးမိုးသိမ်းပိုက်ထားပါ၏။ မောင်ကျောက်ပုံနှင့်မမင်းဘုံတို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ ဘိုးဩဘာထံမှ ထွက်ပေါ်လာမည့် စကားသံများကို ရင်မောစွာ စောင့်စားလျက်ရှိကြသည်။ ။

အတန်ကြာမှ ဘိုးဩဘာ၏ သက်ပြင်းချသံသဲ့သဲ့နှင့်အတူ မိန့်မှာ စကားများက တစ်လုံးချင်းထွက်ကျလာပါလေ၏။

"အင်း ... အိပ်မက်အရ ဆိုရင်တော့ မင်းဘုံဟာ ဟောဒီစစ်ကိုင်းတောင်ရိုးက စေတီတစ်ဆူဆူနဲ့ ပတ်သက်နေတယ် မောင်ကျောက်ပုံ၊ သူ့ရဲ့ အိပ်မက်နိမိတ်ထဲက စေတီရဲ့ အသွင်သဏ္ဌာန်လက္ခဏာအရဆိုရင် သူခိုးကြီးငတတ်ပြားတည်ထားခဲ့တဲ့ "မရှိခဏ ဘုရား"စေတီနဲ့ သဏ္ဌာန်တူနေတယ်လို့ အဘအာရုံမှာ ထင်မြင်မိတယ်"

မောင်ကျောက်ပုံနှင့် မမင်းဘုံတို့ မှာ ဘိုးဩဘာ၏ မိန့်မှာ ချက်များ ကို သေသေချာချာ ဂရုတစိုက်နှင့် နားထောင်နေကြသည်။ ။ ထိုစဉ်မှာ ပ င် ဘိုးဩဘာ၏ ကြည်လင်ပြတ်သားသော စကားသံက ဆက်လက်၍ ထွက်ပေါ်လာပြန်ပါ၏။

"ဒီနေ့ဟာ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၉)ရက်နေ့နော်၊ သေသေချာချာမှ တ်ထားကြစမ်းကွဲ့ ... မင်းဘုံအတွက် သိပ်ပြီးအရေးကြီးတယ်၊ ဒီနေ့က စပြီး နောက်(၇)ရက်တင်းတင်းပြည့်တဲ့ နေ့ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ အထိ မင်းဘုံကို စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးပေါ်က မရှိခဏဘုရားဘက်ကို လုံးဝ မသွားမိပါစေနဲ့ မောင်ကျောက်ပုံ ...။

နောက်ပြီး ဒီနေ့ကစပြီး ဘုရားတရားကို အထူးဝီရိယထားပြီး လုပ် ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြကွဲ့၊ အထူးသဖြင့် သရဏဂုံ သက်စေ့ရွတ်ဖတ်ပြီး ပု တီးစိပ်ပါ၊ မင်းဘုံ ... နင်မွေးဖွားလာမယ့်ကလေးမှာ ထူးခြားတဲ့ ဝိသေ သလက္ခဏာထူးတွေ အဘအာရုံမှာ မြင်နေရတယ်ကွဲ့။"

"စိတ်ချပါ အဘ ... အဘမှာ ကြားထားတဲ့ ကိစ္စတွေအားလုံးကို ကျွန် တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံ အထူးသတိဝီရိယထားပြီး ဆောင်ရွက်ပါမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ် အဘရယ်"

"အေးကွယ် ... သာဓု သာဓု သာဓုပါကွယ်၊ ဘုရားဂုဏ်တော် တရား ဂုဏ်တော် သံဃာဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်တွေကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းကြပါစေကွယ်"

ထို့နောက်မှာ တော့ သူတို့ ဇနီးမောင်နှံအား ကျောခိုင်း၍ ဘုရားစင် ဘက်သို့ ဦးလှည့်သွားသည့် လူသူတော်ကြီးဦးဩဘာအား ရိုသေစွာကန် တော့လျက် အနုရုဒ္ဓါချောင်မှ ပြန်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။ ။
